

Arrestnummer C/ 1153 / 2017
Reperitoriumnummer 2017/ 3699
Datum van uitspraak 18 oktober 2017
Rolnummer 2017/CO/126
Notienummer parket-generaal 2017/PGA/625 2017/VJ11/157

urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4 (voorheen kamer 12)
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000954662-0001-0023-01-01-1

2017/PGA/625 – 2017/VJ11/157

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1476

1.
met maatschappelijke zetel te **Heist-op-den-Berg, I**

met ondernemingsnummer I

met als lasthebber ad hoc
mr. DE RIDDER Etienne,
advocaat bij de balie van Mechelen,
met kantoor te 2800 Mechelen, Leopoldstraat 64,

beklaagde

mr. De Ridder Etienne aanwezig

1477

2.
zelfstandige,
geboren te I op
wonende te **Heist-op-den-Berg,**
Belg

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Peter Geuens loco mr. Carl
Keirsmackers, beiden advocaat bij de balie van Mechelen

1. Ten laste gelegde feiten

PAGE 01-00000954662-0002-0023-01-01-4

Te l

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd,

A.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens)

namelijk in woongebied:

i. Tussen 30 juni 2012 en 18 september 2012, op niet nader te bepalen datum

Op het perceel aldaar gelegen | gekadastraerd als |
met een (globale) oppervlakte van 14a33ca, eigendom van | |
(|) ingevolge akte verleden door notaris | dd. | te |
; de grond vanaf circa 30 meter gemeten vanaf de straatzijde met name
| tot het einde van het perceel te hebben ingericht voor het parkeren van
voertuigen door het verharderen van de ondergrond;

ii. Minstens van 18 september 2012 tot en met 10 december 2015

Op het perceel aldaar gelegen | gekadastraerd als |
zijnde bouwgrond met een (globale) oppervlakte van 14a33ca, eigendom van |
(|) ingevolge akte verleden door notaris | dd. | te |

en

Op het perceel aldaar gelegen | : gekadastreerd als .
zijnde bouwgrond met een (globale) oppervlakte van 6a86ca, eigendom van (|)
(|) Ingevolge akte verleden door notaris . vermoedelijk op :
| te | , de grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het
parkeren van voertuigen;

B.

Minstens van 18 september 2012 tot en met 10 december 2015

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder
voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij In strijd met de vergunning, hetzij na
verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van
schorsing van de vergunning, hierna vermeide handelingen, zoals bepaald bij artikel
4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of Inrichten van een grond voor het opslaan
van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval)

namelijk in woongebied,

op het perceel aldaar gelegen | gekadastreerd als .
zijnde bouwgrond met een (globale) oppervlakte van 14a33ca, eigendom van (|)
(|) Ingevolge akte verleden door notaris ; dd. | te
| ;

en

op het perceel aldaar gelegen | gekadastreerd als .
zijnde bouwgrond met een (globale) oppervlakte van 6a86ca, eigendom van (|)
(|) Ingevolge akte verleden door notaris . vermoedelijk op :
| te | ,

De grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van allerhande materiaal en
materieel dienstig voor het onderhoud van de voertuigen, waaronder bidons en een grote
witte tank gevuld met AD BLUE, en een onbepaalde hoeveelheid afvalstoffen.

overgeschreven op het hypotheekkantoor van | op |

PAGE 01-00000954662-0004-0023-01-01-4

ref.

bedrag: euro

hypotheekbewaarder (get) |

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 16 december 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC3, werd als volgt beslist:

In hoofde van eerste beklaagde

Spreekt beklaagde **VRIJ**.

In hoofde van tweede beklaagde

Veroordeelt de beklaagde, voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen A en B vermengd, een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 50 declemen en aldus gebracht op 6000,00 EUR.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete.

Veroordeelt tweede de beklaagde de plaatsen te herstellen in de vorige staat door het verwijderen van alle verhardingen

op het adres:

-            |
-            |

en

(thans:)

Binnen een termijn van zes maanden na de betekening van dit vonnis en zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Veroordeelt tweede beklaagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden 41,21EUR

Veroordeelt tweede beklagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR.

Verplicht tweede beklagde bovendien tot betaling van een bedrag van 25 EUR bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 deciem en aldus 150,00 EUR bedraagt.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 16 december 2016 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen:

- op 12 januari 2017 door de beklagde | tegen al de beschikkingen ten laste van voornoemde
- op 13 januari 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen de beklagden en | tegen al de beschikkingen op strafgebied.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen:

- op 12 januari 2017 door de beklagde |
- op 13 januari 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake beklagde |
- op 13 januari 2017 door het OPENBAAR MINISTERIE inzake beklagde

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 september 2017.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde sub 1. in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door de lasthebber ad hoc, voornoemd,
- de beklaagde sub 2. in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De door de beklaagde sub 1. neergelegde conclusies werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van het hoger beroep

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep, zowel van beklaagde [redacted] als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift namens beklaagde [redacted] d.d. 12 januari 2017 zoals bedoeld in het art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

3. De verzoekschriften van het Openbaar Ministerie d.d. 13 januari 2017 zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werden tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven zijn nauwkeurig.

4. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van beklaagde [redacted] en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Beklaagden worden niet vervolgd voor een parking te hebben ingericht voor het parkeren van voertuigen op het kwestieus perceel gelegen te _____, gekadastraerd als _____ door het verharderen van de ondergrond, maar wel de grond gewoonlijk *gebruikt* te hebben voor het parkeren van voertuigen van minstens 18 september 2012 tot en met 10 december 2015 (felten sub A.II). Immers, de verharding op dit perceel werd reeds uitgevoerd in de jaren 90.

Wellswaar worden beklagden wel vervolgd voor het inrichten van een parking door de ondergrond te verharderen in de helft van 2012 en dit op het perceel _____ gekadastraerd als _____ (feiten sub A.I) alsook deze grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor het parkeren van voertuigen (feit sub A.II) van minstens 18 september 2012 tot en met 10 december 2015.

De felten zijn dan ook niet verjaard.

7. Omschrijving van de felten

De felten dienen geactualiseerd en aangevuld te worden als volgt:

1. De door het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie art. 397 van voormeld decreet, zoals gewijzigd door art. 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door artikel 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in art. 4.2.1. VCRO de woorden "*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*" vervangen door de woorden "*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*".

2. Door artikel 5 van het decreet van 3 februari 2017 houdende nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017), in werking getreden op 23 februari 2017 bij artikel 10 van voornoemd decreet van 3 februari 2017, wordt artikel 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO vervangen als volgt:

"1° de bij de artikelen 4.2.1 en 4.2.15 bepaalde handelingen hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor

stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schoising van de betreffende vergunning, uitvoert, voortzet of in stand houdt."

Deze actualisering houdt geen wijziging in van de feiten.

3. Artikel 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit in werking treedt één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse regering waarmee de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd. Dit betekent dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning pas in werking treedt op 23 februari 2018.

4. De betreffende feiten zijn strafbaar gebleven alsook de strafmaat is ongewijzigd gebleven.

8. Motivering ten gronde

8.1. Op strafrechtelijk gebied

8.1.1. ten aanzien van beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde ; aan de hem ten laste gelegde feiten sub A.I, A.II en B., zoals hiervoor geactualiseerd, bewezen gebleven.

Beklaagde ; is zaakvoerder van . Beklaagde (erkent dat hij op beide percelen (gelegen te gekadastreerd als ;) activiteiten uitoefent in het kader van de ; (zie stuk 11 strafdossier). Beide percelen zijn gelegen in woongebied volgens het gewestplan Mechelen, goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1975, zijnde een niet kwetsbaar gebied.

Beklaagde ; erkent in zijn verklaring van 8 oktober 2012 dat hij in de helft van dat jaar het perceel gekadastreerd als ; verhard heeft. Tevens betwist beklaagde ; niet dat beide percelen gebruikt worden voor het stallen van

opleggers/vrachtwagens, opslag van allerlei materieel voor onderhoud van voertuigen (bidons en witte opslagtank) alsook van een onbepaalde hoeveelheid afval. Dit blijkt tevens ook uit de vaststellingen van de verbalisanten op 18 september 2012 en de gevoegde foto's in het strafdossier.

Volgens art. 4.2.1.5°,b VCRO is een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vereist voor het gewoonlijk *gebruiken, aanleggen of inrichten* van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (feit sub A.I met betrekking tot het perceel [redacted] voor het inrichten en feit sub A.II met betrekking tot de percelen [redacted] en nr. [redacted] voor het gewoonlijk gebruiken van de grond voor het parkeren van voertuigen).

Daarnaast wordt beklaagde [redacted] eveneens vervolgd de grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor opslag van allerhande materialen en materieel dienstig voor het onderhouden van voertuigen en het opslaan van afval zonder over een stedenbouwkundige vergunning te beschikken op dit perceel van minstens 18 september 2012 tot en met 10 december 2015 (feiten sub B.). Volgens art. 4.2.1.5°,a VCRO is hier eveneens een stedenbouwkundige vergunning vereist.

Met "gewoonlijk gebruiken" beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van goederen of het toevallig parkeren van voertuigen maar vereist het een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren alvorens een vergunning noodzakelijk is. Het misdrijf bestaat van zodra door meerdere opeenvolgende actieve handelingen van gebruik zonder dat daartoe de nodige vergunning verkregen werd, het gewoonlijk gebruik ontstaat, hetgeen de rechter onaantastbaar in felte beoordeelt.

Op basis van de inhoud van het strafdossier, in het bijzonder de eigen verklaring van beklaagde [redacted] van 8 oktober 2012 en de vaststellingen van de verbalisanten, is het duidelijk dat beide percelen door beklaagde gedurende de voorziene tijdsperiode gebruikt werden om vrachtwagens/opleggers te parkeren in het kader van de uitbating van de [redacted].

Het gewoonlijk gebruiken van gronden om voertuigen te parkeren/om materieel te stallen en het opslaan van afval is derhalve een gewoontemisdrijf en geen instandhoudingsmisdrijf.

Krachtens art. 6.1.1, eerste lid, 1° VCRO is voormeld gebruik van deze gronden zonder vergunning strafbaar ook al zijn de percelen gelegen in niet kwetsbaar gebied.

8.1.2. ten aanzien van de |

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde | : aan de haar ten laste gelegde felten sub A.I, A.II en B., zoals hiervoor geactualiseerd, wel bewezen.

Ten onrechte houdt beklaagde de | : voor dat deze felten haar strafrechtelijk niet kunnen worden toegerekend.

Op grond van art. 5, eerste lid Sw. is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening werden gepleegd.

De rechtspersoon | : had als maatschappelijk doel de uitbating van het transportbedrijf. De ten laste gelegde misdrijven vonden plaats in het kader van de exploitatie van dit transportbedrijf en hadden aldus een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel. Zij werden ook gepleegd voor haar rekening.

Op de rechtspersoon berust inderdaad een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid. De omstandigheid dat voor het doen van deze vaststelling rekening wordt gehouden met de gedragingen van de enige zaakvoerder belet zulks niet (vergelijk Cass. 3 maart 2015 P.13.1261.N met noot van B. Meganck, T. Strafrecht 2015/2, 81-84). Of er sprake is van een strafrechtelijke aansprakelijkheid in hoofde van de | : kan het hof zich steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar bestuurders die een natuurlijke persoon kunnen zijn. In een kleine vennootschap zoals de | , waar het beleid bepaald wordt door één of twee natuurlijke personen, is het evident dat de beoordeling van de fout in hoofde van de rechtspersoon gebeurt in functie van het gedrag van deze natuurlijke persoon wiens gedrag voor de rechtspersoon determinerend is.

De | : heeft als rechtspersoon niets ondernomen om een einde te stellen aan de misdrijven gepleegd door haar zaakvoerder en genoot bovendien van de voordelen die daaruit voortvloeiden. De | : heeft gehandeld door toedoen van het persoonlijk handelen van beklaagde | : waardoor ze in de mogelijkheid was niet enkel om een misdrijf te plegen maar ook in gebreke bleef om aan de onwettige toestand te remediëren. Hierdoor heeft de | : zelf een fout begaan.

Om redenen zoals hoger uiteengezet onder punt 8.1.1., die het hof hier herhaalt en overneemt, zijn de feiten A.I, A.II en B. bewezen aan de hand van de gegevens van het strafdossier.

8.1.3. de straftoemeting

1. De beklaagde I was in de voorziene tijdsperiode zaakvoerder en was derhalve bevoegd om de nodige beslissingen te nemen met het oog op de werking van het transportbedrijf.

Op de rechtspersoon berust derhalve een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Art. 5, tweede lid Sw. bepaalt dat wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt, uitsluitend wegens het optreden van de een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degenen die de zwaarste fout heeft begaan, kan veroordeeld worden.

Art.5, tweede lid Sw. voert dus een strafuitsluitende verschoningsgrond in voor degenen die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond geldt evenwel alleen voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor degenen die wetens en willens heeft gehandeld (zie o.a. Cass. 10 februari 2010, AR P.09.1281.F).

Overeenkomstig art. 5, tweede lid, tweede zin Sw. kan de geïdentificeerde natuurlijke persoon samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld indien hij de fout wetens en willens heeft gepleegd, dit is wanneer hij bewust en buiten iedere dwang heeft gehandeld. Deze bepaling is van toepassing zowel op opzettelijke als op onachtzaamheidsmisdrijven en vereist niet dat de dader te kwader trouw of bedrieglijk handelt (zie o.a. Cass. 2 februari 2014, P.12.1757.N/1).

Dit impliceert dat er bij zowel de natuurlijke persoon als bij de rechtspersoon een fout moet aanwezig zijn. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid zal slechts vaststaan indien de verwezenlijking van het misdrijf hetzij volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon hetzij een gevolg is van een binnen deze rechtspersoon gepleegde nalatigheid. Voor het vaststellen van dit morele element kan de rechter zich steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar bestuurders, die een natuurlijke persoon kunnen zijn. Er mag wel degelijk gesteund worden op het gedrag van de natuurlijke persoon in de bestuursorganen.

In kleinere vennootschappen zoals de [redacted], zoals reeds hoger uiteengezet, is het bovendien evident dat de beoordeling van het moreel element in hoofde van de rechtspersoon gebeurt in functie van het gedrag van deze natuurlijke persoon wiens gedrag voor de rechtspersoon determinerend is.

De rechter kan door de rechtspersonen gepleegde misdrijven toerekenen aan de persoon die in rechte of in feite de ware verantwoordelijke is voor het nakomen van de verplichtingen van de rechtspersoon en door zijn persoonlijk optreden schuld heeft aan het nalaten van de rechtspersoon.

Het hof beoordeelde dan ook aan de hand van de gegevens in het strafdossier welke felten door de beklaagde [redacted] in zijn hoedanigheid van zaakvoerder in rechte en in feite wetens en willens werden gepleegd.

Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in art. 5, tweede lid Sw.

De beklaagde [redacted] kan derhalve samen met de [redacted] worden veroordeeld.

2. De verschillende misdrijven sub A.I, A.II en B. zoals geactualiseerd en bewezen bevonden in hoofde van de beide beklaagden zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon en de ingesteldheid van de beklaagde [redacted] en de rechtspersoonlijkheid van de [redacted]
- het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde [redacted] met enkel een veroordeling wegens inbreuken op de verkeersreglementering en het blanco strafregister van de [redacted]
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening, en het feit dat tot op heden de uitbating van de [redacted] nog steeds op deze percelen plaatsvindt.

Daarom wordt de beklaagde [redacted] bestraft met een geldboete van 500 euro, te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing voor de helft met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de reglementering inzake ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de beklaagde | | ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen. Terecht ging de eerste rechter, om redenen die het hof herhaalt en overneemt, niet in op het verzoek van beklaagde | | hem het voordeel van de opschorting te verlenen.

De beklaagde | | : wordt bestraft met een geldboete van 1.500 euro te vermeerderen met de opdecimen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing voor 1.000 euro met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De geldboete moet de beklaagde | | : ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen.

8.2. Met betrekking tot de herstellvordering

8.2.1. ten gronde

De herstellvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg dateert van 18 maart 2014 (stuk 61) na positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 20 februari 2014 (stuk 158) en het volledig herstel in deze zaak houdt in:

“het herstel in de oorspronkelijke staat:

Dit houdt in:

De plaats herstellen in vorige staat door het verwijderen van alle verhardingen op lot 1 (nu | |), van de goedgekeurde verkaveling. Dit lot is bestemd voor woningbouw. Geen andere

functie kan hier worden toegestaan. Het perceel kan dan ook niet gebruikt worden voor het stallen van vrachtwagens. Alle verhardingen inclusief eventuele funderingen dienen te worden verwijderd ...” (stuk 161).

Bij schrijven d.d. 21 januari 2014 sloot de stedenbouwkundige inspecteur zich aan bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen en vorderde de stedenbouwkundige inspecteur tevens een hersteltermijn van 6 maanden op straffe van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

Het hof stelt vast dat deze herstellvordering enkel betrekking heeft op de feiten sub A.I, A.II met betrekking tot het perceel gekadastraerd als . met betrekking tot het perceel gekadastraerd als . De eerste rechter kende ten onrechte de herstellvordering toe eveneens op het perceel gekadastraerd als .

De herstellvordering, weliswaar beperkt tot het perceel . strekt er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen verklaard misdrijf in hoofde van beide beklagden te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen van dit misdrijf ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt, zij het dat deze burgerlijke vordering door het Openbaar Ministerie wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklagden uit het gevorderde herstel zou voortvloeien opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

Tot voor de inwerkingtreding op 1 september 2009 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening had de stedenbouwkundige inspecteur bij de keuze van de herstelmaatregel een ruime beleidsvrijheid. Ingevolge het art. 6.1.41.§1 van de VCRO bepaalt thans een prioriteitenorde de aard van de herstelmaatregel.

Bepalend voor de prioriteitenorde en dus voor de keuze van de herstelmaatregel is uiteraard de categorie waartoe het stedenbouwmisdrijf behoort.

De rechter houdt toezicht op de correcte toepassing door de stedenbouwkundige inspecteur van deze decretale prioriteitenorde.

In casu is het door beklagden begane misdrijf een “ernstig” misdrijf in de zin van art. 6.41.§1.1° VCRO, met name het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande voor het gebied toegelaten bestemmingen voor zover daarvan niet is afgeweken. Dit impliceert dat als keuze van de herstelmaatregel ofwel het herstel in de oorspronkelijke toestand dan wel bouw-of aanpassingswerken kunnen worden opgelegd indien hierdoor kennelijk de plaatselijke ordening wordt hersteld. Het betalen van een meerwaarde komt dan ook niet aan de orde.

Het college van burgemeester en schepenen motiveert in zijn herstellvordering dat de wederrechtelijk opgerichte verhardingen op het perceel niet kunnen aanvaard worden noch vergund worden *in woongebied* wegens *schending van de verkavelingsvergunning van 8 februari 2011*. Een schending van dergelijk voorschrift heeft tot gevolg dat de goede ruimtelijke ordening ernstig wordt geschaad.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 18 maart 2014 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklagden gepleegde misdrijf. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Gezien de omvang en de aard van de inbreuken brengt de herstellvordering zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

Dat de omwonenden geen klachten van hinder hebben neergelegd, is irrelevant en tast eveneens de redelijkheid van de herstellvordering niet aan.

8.2.2. de uitvoeringstermijn van de herstelmaatregel en dwangsom

Op grond van art. 6.1.41.§3 VCRO bepaalt de rechtbank een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan de rechtbank op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur een dwangsom bepalen. De stedenbouwkundige inspecteur vordert in zijn herstellvordering een dwangsom van 250 euro per dag.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Er is geen reden om een langere hersteltermijn te rechtvaardigen.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

De herstellvordering dateert reeds van 18 maart 2014 en tot op heden zijn beklagden niet vrijwillig overgegaan tot uitvoering van deze herstellvordering zodat het hof het opleggen van een dwangsom nuttig acht.

Het opleggen van een dwangsom moet beklagden ertoe aanzetten de herstelmaatregel uit te voeren. De verplichting tot het uitvoeren van de herstelmaatregel komt toe aan beklagden.

9. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

PAGE 01-0000954662-0018-0023-01-01-4

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 209bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50, 65, 66 van het Strafwetboek
- 4.2.1.5° a) en b), 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- art. 296, 397 van het decreet van 25 april 2014
- art. 5, 8, 10 van het decreet van 3 februari 2017
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

10. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van het Openbaar Ministerie en beklagde ontvankelijk;

Weert de conclusies van beklagde uit de debatten;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten zoals hoger uiteengezet (zie rubriek 7.);

PAGE 01-00000954662-0019-0023-01-01-4

Verklaart de beklagde | schuldig aan de hem ten laste gelegde felten sub A.I, A.II en B. zoals geactualiseerd;

Veroordeelt de beklagde | voor deze vermengde felten tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op DRIEDUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van ACHT DAGEN, zodat een gedeelte van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van ZEVEN DAGEN effectief blijft;

Verklaart de beklagde | schuldig aan de haar ten laste gelegde felten sub A.I, A.II en B. zoals geactualiseerd;

Veroordeelt de beklagde | wegens deze vermengde felten tot een geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op NEGENDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van DUIZEND EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op ZESDUIZEND EURO, zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 50 opdecimen en alzo gebracht op DRIEDUIZEND EURO effectief blijft;

Verplicht elke beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Wijzigt het bestreden vonnis;

Verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 18 maart 2014 gegrond;

PAGE 01-00000954662-0020-0023-01-01-4

Beveelt beklagden solidair de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

“het herstel in de oorspronkelijke staat:

Dit houdt in:

De plaats herstellen in vorige staat door het verwijderen van alle verhardingen op lot 1 (nu } van de goedgekeurde verkaveling. Dit lot is bestemd voor woningbouw. Geen andere functie kan hier worden toegestaan. Het perceel kan dan ook niet gebruikt worden voor het stallen van vrachtwagens. Alle verhardingen inclusief eventuele funderingen dienen te worden verwijderd ...”

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

PAGE 01-00000954662-0021-0023-01-01-4

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 303,58 euro.

PAGE 01-00000954662-0022-0023-01-01-4

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4 (voorheen kamer 12), samengesteld uit:

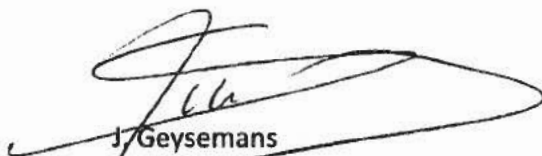
L. Knapen	raadsheer d.d. voorzitter
J. Daenen	raadsheer
P. Hofströssler	plaatsvervangend raadsheer

en in openbare terechtzitting van 18 oktober 2017

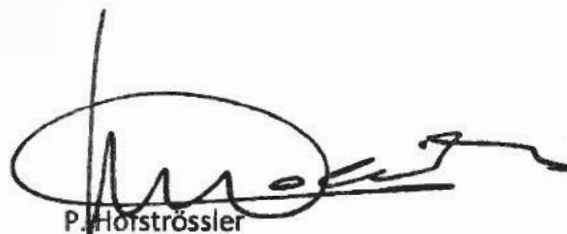
ultgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

In aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

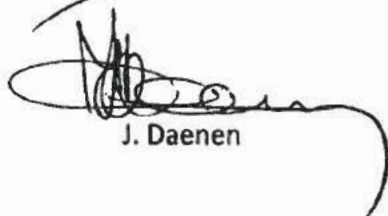
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

P. Hofströssler

J. Daenen

L. Knapen

